

פניני אביר יעקב

פנינים לפרשת השבוע מתורת המקובל האלקי
רבינו יעקב אביחצירא זיע"א

גליון ס' - פרשת תצוה תשפ"ה

ולטהר אותו מדיבורים מיותרים, ואת זה עושים על ידי השתיקה, ועל זה ממשיך הפסוק ואומר **'זהב'**, כי זהב רומז על שתיקה, כמו שאמרו חכמים "שהדיבור שווה כסף, והשתיקה שווה זהב".

בהמשך, מוסיף הפסוק ונותן עצה לאדם כיצד יוכל לשמור על הפה שלו, ואומר: **'שתי כתפות חוברות יהיה לו אל שני קצותיו וחובר'** - זה רומז על השפתיים, שהן החומות שיש לאדם סביב הפה, ולפעמים צריך האדם להרגיש כאילו הן מחוברות וסגורות, כדי שלא יפזר את שפתיו. תפורות זו לזו, וירגיש בעצמו כאילו כל דיבור שהוא רוצה להוציא מפיו, עולה לו בקושי גדול ובמאמץ מרובה, וכך הוא יררו את המילים שהוא מוציא מפיו, ולא ייכשל בדיבורים אסורים או בטלים.

יום רביעי

שלימות התורה ע"י שלימות ישראל

כידוע, ישנם ששים ריבוא אותיות לתורה, וכך גם יש ששים ריבוא נשמות לעם ישראל.

וכל אחד, לפי מעלת נשמתו, כך הוא משיג את חלקו בתורה, ומחדש בה חידושים כפי שורש הנשמה שלו.

אמנם הכל נמסר למשה במתן תורה, כמו שאמרו (ירושלמי פאה פ"ב ה"ד), שאפילו מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש, ניתן למשה בסיני.

מין ה'אביר יעקב' מקשה על זה בספרו 'פיתוחי חותם', הרי הקב"ה יכול היה לכתוב את כל חלקי התורה שבעל פה בתוך התורה שבכתב, ולמסור את הכל למשה בסיני כתוב על הלוחות. ולמרות שכל חלקי התורה כולה עמוקים, והתורה היא ארוכה מארץ מידה ורחבה מיני ים, עם כל זאת הקב"ה יכול לעשות הכל, והיה יכול לכתוב את הכל ולמסור את כולה כתובה בידי משה רבינו?

ומדוע אם כן השאיר חלקים ממנה

להאיר, כי התורה מאירה רק למי שמתנהג בענוה ובשפלות.

כבר במתן תורה רמז זאת הקב"ה, כשבחר לתת את התורה דוקא על הר סיני, הנמוך והשפל, ולא על ההרים הגבוהים והמרשימים, כרמל, תבור או בשן.

המסר מזה הוא, שכל מי שמשפיל את עצמו יותר, זוכה יותר לתורה.

על פי זה מבאר רבינו דוד אביחצירא, 'עטרת ראשנו', בספרו 'פתח האוהל', את הפסוקים בפרשה, כאשר הקב"ה ציוה את בני ישראל שיביאו שמן למאור במשכן:

'שמן זית זך, כתית' - זו הנהגה של ענוה, כי כמו שכשבים להוציא שמן מהזית, מוכרחים לכתוש אותו בחוזקה, כך גם אדם שרוצה לזכות ל'מאור' של התורה, הוא מוכרח להשפיל את עצמו, ולעשות את כבודו כאסקופה הנדרסת, ורק כך יזכה שיאיר בו אור התורה.

ולכן אמר הכתוב **'ויקחו אליך'**, כלומר, אל משה רבינו, כי הוא הדוגמא המובהקת ביותר של ענוה, כמו שאמר עליו הפסוק **'והאיש משה עניו מכל האדם אשר על פני האדמה'**.

יום שלישי

נצור לשונך מרע

מאמצים גדולים צריך אדם להשקיע בשמירת הפה, שהוא אחד מהאיברים העיקריים שיש לאדם.

שמירת הפה היא בכמה תחומים, הן מדיבורים אסורים, כמו לשון הרע ורכילות או דברי שקר, הן מדיבורי גנאי, והן מדיבורים בטלים.

מין ה'אביר יעקב' בספרו 'פיתוחי חותם' משייך את הענין הזה למעשה האפוד המובא בפרשה שלנו:

'ועשו את האפוד' - המילה 'אפוד' עולה בגימטריא 'פה', והפסוק מזהיר את בני ישראל ש"יעשו את" הפה, לשמור אותו

יום ראשון

מעלת לימוד 'חוק לישראל'

חיוב לימוד תורה מוטל על כל יהודי, בכל גיל.

אף אחד אינו פטור ממצוה זו.

כמובן, שכל המרבה בלימוד התורה - השכר שלו גדול יותר, והוא גם זוכה להתרומם ולהיטהר בעולם הזה.

מין ה'אביר יעקב' מביא בענין הזה בספרו 'מחשוף הלבן' את דברי האריז"ל (שער המצוות פר' ואתחנן), שיש עדיפות גדולה לקבוע סדר לימוד בכל חלקי התורה, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. וכמו הסדר שנדפס בספר 'חוק לישראל', שהוא בנוי ומסודר על חלקי התורה הרבים: תנ"ך, משניות, תלמוד, קבלה, הלכה ומוסר.

מוסיף האביר יעקב, שבשעת הלימוד ב'חוק לישראל' ישנו תיקון נשגב לשכינה הקדושה, כי הנהגת העולם בימי החול מולבשת בקליפת נוגה, שיש בה תערובת טוב ורע, והיא מסתירה את גילוי השכינה בעולם המעשה. ועל ידי הלימוד בכל יום מימות החול נעשה התיקון לקליפה הזו, והשכינה מתעלית.

את זה הוא מרמז בפסוק **'ואתה תצוה את בני ישראל'**, שבני ישראל מצווים לתקן את השכינה.

'ויקחו אליך', שילמדו את סדר הלימוד המחולק, במשך כל ימי החול, שתיבות **'ויקחו אליך'** עולים בגימטריא **'כל הימים בחל'**.

'שמין' - ראשי תיבות ש'כינה מי'ט"ט [מטטרו"ן] נ'וגה, שדרך הלימוד הזה האדם מסלק את הקליפות ומתקן את השכינה.

יום שני

הענוה, כהכנה לתורה

למידת הענוה יש מעלות רבות, אחת מהן, שבאמצעותה יכול אור התורה

קדו טללי ברכה

היא לשמור את הברית, כמו שנאמר בירמיהו (לג כה) 'אם לא בריתי יומם ולילה, חוקות שמים וארץ לא שמת'. שזה מדבר על ברית מילה, שהשמירה שלה היא סוד קיום העולם כולו.

בתוך דבריו, מביא רבינו רמז בפסוקי הציווי על עשיית החושן, שהיה עומד על ליבו של הכהן הגדול:

'ועשית חושן משפט' - 'חשן' הן אותיות 'נחש', וגם המילה 'חשן' עם הכולל היא בגימטריא 'שטן', והרמז בזה שעל האדם לעשות משפט עם יצרו, הלא הוא השטן, ולהקפיד לשמור את הברית בכל כוחו, ולא יאפשר לו ולנחש שום דריסת רגל, כי הברית היא היסוד של התורה והמצוות, והיא גם סוד קיום העולם, כמו שנאמר מקודם.

עוד נאמר בפסוקי פרשת החושן **'מעשה חושב'**, וזה רומז על קדושת המחשבה, שכל אדם המבקש לשמור את הברית בשלימות, עליו להקפיד מאד בשמירת המחשבות, וכך יזכה לשמירת הברית.

הקדוש (תיקון סט), שהפסוק בתהלים (קמד) 'אשרי העם שככה לו' רומז לזה, שהמילה **'שככה'** היא בגימטריא **'משה'**, וכוונת הפסוק **'אשרי העם'** - דהיינו, כל הדורות שבעם ישראל, **'שככה'** - גם להם יש חלק בהנהגתו של משה רבינו, כאשר התפשטותו של משה רבינו היא בכל דור ודור, בכל צדיק שעוסק בתורה לשמה ומקיים את מצוותיו בכוונה הראויה.

בסיום דבריו, רומז רבינו את הענין בפסוק הראשון של הפרשה:

מה שנאמר למשה רבינו **'ויקחו אליך'**, הכוונה, שכל אחד ואחד מבני ישראל יכול לקחת את עצמו 'אליך' - אל משה, על ידי מעשיו הטובים הוא יוכל להתקרב למעלתו ולמדרגתו של משה רבינו.

שיהיו בגדר 'תורה שבעל פה'? והתירוץ הוא, שהקב"ה רצה לזכות את ישראל שיחדשו בעצמם בדברי התורה, ושיגו בכוחות עצמם את החלק שלהם בתורה, כל אחד את חלקו האישי והמיוחד לו.

ומבאר האביר יעקב שכך זה נרמז בפסוקי הפרשה:

'ולקחת את שתי אבני השוהם' - אלו שתי התורות, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. והמילה **'שהם'** היא אותיות 'משה', לרמז ששתי התורות הללו נמסרו למשה בסיני.

'ופיתחת עליהם שמות בני ישראל' - את התורה שבעל פה, ואת כל החידושים שכל אחד ואחד מישראל עתיד לחדש בכל הדורות, הקב"ה נתן לכל אחד ואחד מבני ישראל, לפי שמו ולפי שורש נשמתו.

יום שישי

ייחודיותו של עם ישראל: שמירת הברית

יום חמישי

הצדיקים שבכל דור ודור

י"ב גוזנים של טהרה

סדרות תורת חסידות: **אכנס לפני ולפנים** (מפיוטי רבי יעקב אביחצירא ז"ל)

יעקב האביר לשושלת אביחצירא המשמירה זע"א איש עם יושב אהלים מלמד אמורתי לאלפים ולרבבות במאביללאת שבמחוז הקדומה, המתוכו מתפשטים והולכים י"ב ספרים בורקים כונוי שבעי י"א אשר כל אחד מהם בתוך אחי יוצאבני זה בענין חבילה, וזה בפשטות האבנה, זה בתוך שויר, וזה בחפצות המליצה, וכולם שונים לואציל רוח טהרה ולדורות את האדם הצמא, הנבקש למצוא מזון ומרפא באלה ימי האחרית.

י"ב חיבורי 'אביר יעקב' (כה כרכים): שני מדורי ביאור ונפלאים מובנים לכל נפש | אלפי מראי מקומות ופירושים | עיצוב מרהיב ומזהיר

מרכז הזמנות: 1800-22-55-66 להשיג בחנויות הספרים

בני ישראל הם עם סגולה, והם מיוחדים ומובדלים משאר אומות העולם בקדושה ובטהרה שלהם.

מאז שנוסדה האומה הישראלית, בימותיהם של אבותינו הקדושים, אברהם יצחק ויעקב, היו מצוינים במידה זו של שמירת הטהרה.

מרן ה'אביר יעקב' בספרו 'פיתוחי חותם' מרחיב בענין זה, ואומר, עד היכן מגיע כח שמירת הברית בעולמות העליונים, אשר אין הפה יכול לספר, והאוזן לא יכולה לשמוע. כי עיקר עבודת האדם בעולם הזה

מרן ה'אביר יעקב' בספרו 'פיתוחי חותם' דורש באריכות בענין משה רבינו ושאר מנהיגי ישראל, והוא אומר כך:

אנשי דור המדבר זכו להנהגה מופלאה שאין דומה לה: הם זכו שמשה רבינו ינהיג אותם, מנהיג אלוקי אשר לא קם כמוהו בישראל, והקב"ה היה נגלה אליו פנים אל פנים.

גם הדורות שאחריהם, זכו לצדיקים שהנהיגו אותם. ולכל דור ודור הכין הקב"ה צדיק שינהיג את הדור לפי מעלתו וכפי מעשיו.

הגמרא בראש השנה (כה:): אומרת ש'יפתח בדורו כשמואל בדורו', כלומר, כל מנהיגי ישראל בכל הדורות שורש נשמתם מהנהגתו של משה רבינו, אלא שלכל דור התאימו את המנהיג שמתאים לדור ההוא, לפי מעשיו, ולפי מעלתו, אך מקור ההנהגה של עם ישראל הוא אחד, כי כולם משורש נשמתו של משה רבינו. עוד מוסיף מרן ה'אביר יעקב', שכל צדיק שלומד תורה לשמה, ומקיים מצוות לשם מי שציוה אותן, זוכה שנכנסת בו התפשטות נשמתו של משה רבינו עליו השלום.

הוא מייסד את דבריו על תיקוני הזוהר

